

РЕШЕНИЕ

№ 20271

гр. София, 12.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Вихра Попхристова, като разгледа дело номер **3792** по описа за **2025** година докладвано от съдия Стоян Тонев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от АПК, във вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Г. Г. М., ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място], [улица] вх. Б, ет. 2, оф. 3, срещу Решение № 210/16.01.2025г. постановено по анд № 17816/2023г. на СРС, 1-ви състав.

С решението СРС е потвърдил изцяло Наказателно постановление № 21-4332-004217/12.03.2021г., издадено от Началник сектор в отдел „Пътна полиция“ - СДВР, с което на Г. Г. М. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лева за извършено административно нарушение по чл. 638, ал. 3 от КЗ.

В жалбата се твърди, че решението е неправилно. Счита се, че е постановено при неизяснена фактическа обстановка, тъй като явилият се в съдебно производство свидетел не бил посочил датата на съставяне на АУАН. Твърди се, че описаната фактическа обстановка не кореспондира с нормата на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ, която според касатора поставя задължително условие МПС да не е спряно от движение. Акцентираща, че към датата на нарушението застрахователната полица е била в срок на валидност. Сочи се, че не бил и уведомен за прекратяване на договора, което според касатора изключвало формата на вина – пряк умисъл. Иска се отмяна на решението и постановяване на ново, с което НП да бъде отменено. В условията на евентуалност моли съда да приеме случая за маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

В съдебно заседание касаторът, редовно и своевременно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по касация - Началник сектор в отдел „Пътна полиция“ - СДВР, редовно и своевременно призван, не изпраща представител в съдебно заседание. С представени писмени бележки от 08.05.2025г., чрез юрк.П., взема становище по хода на делото, излага подробни съображения за неоснователност на касационната жалба. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба и намира първоинстанционното решение за правилно.

Административен съд София - град, VIII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

При извършената служебна проверка за редовност и допустимост на жалбата, с която е сезиран, настоящият съдебен състав намира, че касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, от надлежна страна, съгласно чл. 210, ал. 1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в, от ЗАНН. С оглед на изложеното съдът счита, че подадената жалба е процесуално допустима за разглеждане в настоящото производство.

Административен съд - София град, VIII-ми касационен състав, след като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна. Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно.

Анализирайки всички събрани доказателства решаващият съд е приел, че на 26.02.2021 г. около 19:35 часа, в г.р. С., по [улица], с посока на движение от [улица] към [улица], жалбоподателят Г. Г. М. управлявал лек автомобил марка и модел „М. С 500“, с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „ДЖИ ЕМ ИНТЕРКОНСУЛТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. Непосредствено пред Автогара „Запад“ жалбоподателят бил спрял за проверка от служители на ОПП-СДВР. При извършената проверка на място било установено, че към датата и часа на проверката, за управлявания от жалбоподателя автомобил е нямало сключен и действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

Във връзка с посочените констатации свидетелят А. Я. съставил срещу жалбоподателя АУАН серия ГА № 335188/26.02.2021г. за нарушение по чл. 638, ал. 3 от КЗ. Въз основа на така съставения АУАН било издадено и процесното НП, с което на основание чл. 638, ал. 3 от Кодекса за застраховането /КЗ/ на Г. М. било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лева за нарушение на чл. 638, ал. 3 от КЗ.

В писмо от ЗАД „АСЕТ ИНШУРЪНС“ АД с приложена застрахователна полица № BG/33/120000591119, адресирано до дружеството-собственик на процесното МПС, е посочено, че задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите е била сключена за лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] на 24.02.2020 г. с период на застрахователно покритие от 10:00 часа на 28.02.2020 г. до 09:59 часа на 28.02.2021 г., като същата е била прекратена считано от 00:00 часа на 12.06.2020 г. съгласно условията на договора, като застрахователното дружество не е изпращало изрично уведомление за прекратяване на полицата.

СРС е приел, че съгласно Писмо от ЗК „Лев Инс“ АД с приложена застрахователна полица № BG/22/120001846498 от 04.07.2020 г., както и от справки от Гаранционен фонд, на 04.07.2021 г. е била сключена застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за процесния лек автомобил със ЗК „Лев Инс“ АД, със застрахователно покритие от 04.07.2020 г. до 04.07.2021 г., която е била прекратена на 19.01.2021 г. , поради неплащане на третата дължима вноска. Съгласно

справките в Гаранционен фонд впоследствие била сключена нова застраховка, с начало на застрахователно покритие от 21:19 часа на 26.02.2021 г., т.е. след нарушението.

Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63 в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка, като намира че не е допуснато съществено процесуално нарушение при събирането, проверката и оценката на доказателствата по делото.

Въз основа на установената фактическа обстановка районният съд е обосновал верни изводи, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. НП е законосъобразно и издадено от компетентен орган, съгласно чл. 647, ал.2 от КЗ и приложената заповед № 4332 з- 143/15.02.2016г. на Директора на СДВР. Касационната инстанция намира за правилни изводите на СРС за това, че са спазени разпоредбите на чл.43 и сл. от ЗАНН в хода на установяване на нарушението, както и на чл.57 от ЗАНН при издаване на наказателното постановление.Както в АУАН, така и в НП се съдържат описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, съобразно изискванията съответно на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН.

В разпоредбата на чл. 461 КЗ подробно са изброени всички задължителни застраховки, като такава е посочена и "Гражданската отговорност" на автомобилистите по т. 10. 1, раздел II, буква "А" от приложение № 1, а именно- застраховката, свързана с притежаването и използването на моторно превозно средство.

Разпоредбата на чл.638, ал.3 КЗ предвижда, че лице, което не е собственик и управлява моторно превозно средство, във връзка с чието притежаване и използване няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, се наказва с глоба от 400 лв.

От събраните по делото доказателства се установява, че на посочените в наказателното постановление дата, час и място касаторът е управлявал автомобил, собственост на трето лице, което обстоятелство не се оспорва от касатора. Установява се също, че към този момент по отношение на управляваното от него превозно средство не е имало действаща застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, което е напълно достатъчно, за да обоснове отговорността, регламентирана в чл. 638, ал. 3 от КЗ. При това положение обосновано районният съд е приел, че с деянието си касаторът е осъществил приложения от наказващия орган административнонаказателен състав, предвиждащ административнонаказателна отговорност за водач, който управлява МПС(лек автомобил марка и модел „М. С 500“, с рег. [рег.номер на МПС]), което не е негова собственост, във връзка с чието притежание и управление няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите. От приложенияте по делото писмени доказателства е видно, че собственикът „ДЖИ ЕМ ИНТЕРКОНСУЛТ“ ЕООД е имал сключена застраховка с дружество ЗК „Лев инс“ АД, съответно застрахованото лице е имало задължение да внася вноските си така, както са определени в договора. Необходимо е не само да има сключен договор за застраховка, но и той да е действащ, а в случая е бил прекратен договорът за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, поради невнасяне на дължима вноска. Към датата и часа на проверката е нямало сключен и действащ договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите и правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора.

Не се споделят възраженията в касационната жалба, че процесното нарушение не е виновно извършено, тъй като жалбоподателят не е бил уведомен за прекратяването на договора. В тази насока следва да се отбележи, че изричното неуведомяване за прекратяване на застраховката, не освобождава лицето от отговорност доколкото същото преди да предприеме управлението на

автомобила е било длъжно да се увери, че разполага с всички необходими документи за това, включително и че е налице действащ договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите. При административните нарушения непредпазливите деяния не се наказват само ако това е изрично предвидено, а за нарушението, за което касатора е санкциониран в разпоредбата на чл. 63б, ал. 3 от КЗ не се регламентира такова изключение.

Настоящия състав намира, че случаят не е маловажен. Нормата на чл. 28 от ЗАНН регламентира маловажност на случаите на извършени административни нарушения. Маловажните случаи на административни нарушения се обуславят от наличието на предпоставки, при които съответното наказание, предвидено за извършеното нарушение, се явява несъразмерно тежко. Тези предпоставки са комплексни и са свързани с преценката на предмета на нарушението, обстоятелствата при които е извършено, общественотоопасните му последици, наличието на щета за държавата, респ. гражданите, наличието на други нарушения от извършителя и други. Нормата на чл. 63б, ал. 3 от КЗ е императивна и възвежда задължително поведение - управление на МПС след сключване на застраховка "Гражданска отговорност". За да е на лице "маловажен случай" на административно нарушение, то следва извършеното нарушение с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства да представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид. В случая се касае за задължителна застраховка с оглед гарантиране правото на обезщетение за вредите, причинени от виновното поведение на водача на МПС на останалите участници в движението по пътищата, който интерес, предвид неограничения кръг лица, попадащи в периметъра му на защита, сочи на значим обществен такъв и не може да бъде игнориран, чрез квалифицирането на деянието като маловажен случай и прилагането на чл. 28 от ЗАНН.

Предвид всичко гореизложено, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и съответстващо на материалния закон и не са налице касационни основания по чл. 348 от НПК за отмяната му. Затова на основание чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила.

Ответникът по касация претендира разноски, поради което и на основание чл. 63д, ал. 5 от ЗАНН вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ касаторът следва да заплати на СДВР сумата от 80 лева – юрисконсултско възнаграждение.

Мотивиран от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд - София град, VIII-ми касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 210/16.01.2025г. постановено по анд № 17816/2023г. на СРС, 1-ви състав.

ОСЪЖДА Г. Г. М., ЕГН [ЕГН] да заплати на СДВР сумата от 80 лева за разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.